

mindre Gebyr i Lighed med, hvad der er Tilfældet ved Patentanmeldelser og Anmeldelser af Beskyttelse for Mønstre. Man vilde i saa Henseende anse det for passende, at der for hver Førsteanmeldelse erlagdes 5 Kr. og for hver Nyanmeldelse 2 Kr., samt at der for Meddelelsen af Oplysninger erlagdes 1 Kr. og for Udskrift af et Folio et Beløb af 1—5 Kr., alt efter Udskriftens Størrelse.

Til § 3.

Den her foreslaaede Regel er i Overensstemmelse med de i Forfatterlovens §§ 27, 1ste Stk., 28, 6, 2det, 3die og 4de Stk. og 29, 3die Stk. indeholdte Bestemmelser, dog med de Ændringer, der følge af, at Fotografiet ikke betragtes som Kunstværk; saaledes vil der bl. a. ikke kunne paavises nogen berettiget Interesse for Fotografen til at hindre, at et allerede offentliggjort Billede efter hans Død af hans Arvinger offentliggøres paa en anden Maade end tidligere, f. Eks. ved Lysbilleder.

Til § 4.

Paragrafens første Stykke er overensstemmende med Forfatterlovens § 27, 2det Stk., 2det Punktum. Den skete Tilføjelse er gjort af Hensyn til Fotografernes Interesse i at kunne reklamere med deres Arbejder, der jo netop i overvejende Grad er Portrætbilleder; den portrætterede har Ret til at forbyde det, men gør han det ikke, synes Hensynet til ham ikke at burde hindre Fotografen i at udstille Billedet. En lignende Regel gælder ogsaa i den norske Lov.

Paragraffens 2det Stykke indeholder derhos en lignende Regel som nævnte Lovs § 31, 2det Stk.; det vilde være lidet naturligt, om en Person, der tilfældigvis er kommen med paa et Gadebillede eller et Billede fra en offentlig Forsamling, skulde være berettiget til at protestere mod dets Offentliggørelse.

Til § 5.

Det synes ganske selvfølgeligt, at Fotografens og den afbildedes Interesse maa vige for Samfundets Interesse, naar Billedet er taget ved Øvrighedens eller Rettens Foranstaltning. Ellers vilde det f. Eks. ikke være tilladt at offentliggøre Billedet af en udbrudt Straffefange som Hjælp til hans Paagribelse.

Til § 6.

Det samme Samfundshensyn, der bevirker, at en Kunstner i Henhold til Forfatterlovens § 31, 1ste Stk., maa finde sig i, at hans Arbejder afbildes i visse skarpt begrænsede Arter af Værker af almen Interesse, synes at maatte føre til, at ogsaa Fotografen maa taale, at hans Arbejder, dog kun de offentliggjorte, til en vis Grad kunne være Genstand for saadan Benyttelse; man har dog for Fotografernes Vedkommende ment, at denne Indskrænkning i Beskyttelsen kun bør gælde til Fordel for Gengivelser i Lærebøger eller videnskabelige Værker, hvilket ogsaa er i Overensstemmelse med den norske Lovs § 5, 3die Stk. Derimod har man ment, at de fotografiske Arbejder burde være beskyttede mod Gengivelse ved Lystryk eller fignende i den illustrerede Presse og derfor undladt at optage en Regel, svarende til den i Forfatterlovens § 31 nævnte, hvorefter Optagelse af et Kunstværk til „Forklaring af Teksten i Pressens Redegørelser for Begivenheder af mere almindelig Interesse“ ikke anses som ulovlig Eftergørelse. Atter her er et Forhold, hvor man mener, at Reglen for Kunstværker og for Fotografier bør være forskellig, men paa dette Punkt i sidstnævntes Favør. Naar et Kunstværk gengives i Pressen, vil dette nemlig som Regel kun have den Virkning, at Interessen for Kunstværket forøges; Benyttelsen af Kunstnerens Værk betyder snarest en Reklame for ham og kan, selv om dette ikke er Tilfældet, under alle Omstændigheder ikke gøre noget alvorligt Indgreb i hans økonomiske Ret. Anderledes med Fotografens Billede; dettes Optagelse i Pressen forøger ikke Interessen for Billedet som Fotografi, men forringer tværtimod i allerhøjeste Grad dets Salgsværdi; kan en Person med meget ringe Bekostning købe sig et Blad, hvori findes gengivet Scener af Begivenheder, han har Interesse for, vil det sikkert være yderst sjældent, at han forskafter sig Fotografens langt dyrere Produkt; som Regel vil han nøjes med den ganske vist daarligere, men langt billigere Gengivelse i Bladet. Retfærdigheden taler da for, at Fotografen paa anden Maade, nemlig gennem et passende Vederlag fra Bladet, faar sit Arbejde betalt. Desuden vilde Fotografene, hvis de prisgaves paa dette Punkt, blive ringere stillede end efter den ældre Lov, hvor de dog altid gennem Anmeldelse af Eneret kunde skaffe sig Beskyttelse — hvis man da tør fortolke Lo-